

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.VI.37.479/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke

Dr. Hajas Barnabás előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina bíró

Dr. Bernáthné Dr. Kádár Judit bíró

Dr. Rák-Fekete Edina bíró

A felperes: Név1

(cím1)

A felperes képviselője: Berczi Ügyvédi Iroda

(cím2;

eljáró ügyvéd: Dr. Berczi Norbert)

Az alperes: Budapest I. kerület Budavári Önkormányzat Képviselő-
testülete

(cím3)

Az alperes képviselője: Jancsár Ügyvédi Iroda

(cím4;

eljáró ügyvéd: Dr. Jancsár György)

A per tárgya: közterület-használattal kapcsolatos közigazgatási
jogvita

A felülvizsgálati kérelmet felperes

benyújtó fél:

A felülvizsgálni kért a Fővárosi Törvényszék 2025. május 14. napján kelt

jogerős határozat: 13.K.700.396/2025/12. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati kérelem alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a cím5 szám alatti ingatlan előtti közterületre közterület-használati hozzájárulás nélkül létesített vendéglátóipari teraszt. Budapest I. Kerület Budavári Önkormányzat jegyzője mint elsőfokú hatóság a lefolytatott hatósági ellenőrzések alapján összesen 36 elsőfokú határozatot hozott a közösségi együttélés szabályainak megsértése miatt és a felperest közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte. A felperes fellebbezése nyomán eljárt alperes a BDV/1798-2/2024, BDV/10622-4/2024, BDV/10627-4/2024, BDV/10630-4/2024, BDV/10923-4/2024, BDV/10924-4/2024, BDV/10925-4/2024, BDV/10926-4/2024, BDV/10929-4/2024, BDV/10932-4/2024, BDV/10933-4/2024, BDV/11115-4/2024, BDV/11116-4/2024, BDV/11398-4/2024, BDV/11400-4/2024, BDV/11402-4/2024,

BDV/11404-4/2024, BDV/11406-4/2024, BDV/11407-4/2024, BDV/11408-4/2024, BDV/11810-4/2024, BDV/11812-4/2024, BDV/11814-4/2024BDV/11821-4/2024, BDV/11823-4/2024, BDV/11825-4/2024, BDV/11827-4/2024, BDV/12270-4/2024, BDV/12271-4/2024, BDV/12272-4/2024, BDV/12273-4/2024, BDV/12274-4/2024, BDV/12275-4/2024, BDV/12276-4/2024, BDV/12277-4/2024, BDV/12278-4/2024. számú határozataival (a továbbiakban: az alperes határozatai) valamennyi elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozatok indokolása szerint a közterület rendeltetésétől eltérő célra kizárólag az alperes döntése alapján használható, a felperes ilyen irányú kérelmét pedig elutasították. Kifejtette azt is, hogy a Kúria – a fellebbezésében hivatkozott – Kfv.IV.37.344/2019/9. számú ítélete az ügyben nem releváns, a felperes és közte nem mellérendelt, hanem hatósági jogviszony van. Hivatkozott a Fővárosi Törvényszék felek közötti jogvitájában hozott 5.K.702.307/2023/6. számú ítéletére. Azt is rögzítette, hogy a felperes munkatársai a közterület-felügyelőkkel nem működtek együtt.

A kereset és az alperes védekezése

[2] A felperes a keresetében a határozatok megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

[3] Hivatkozott a Kúria Kfv.IV.37.344/2019/9. számú ítéletére. Kifejtette, hogy a közösségi együttélés szabályait megtartva üzemelteti a teraszt, nem akadályozza az utca forgalmát, az üzemeltetés pedig az alperes részére jelentős idegenforgalmi bevételt generál.

[4] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.

[5] Előadta, hogy a felperesnek nincs jogcíme az üzlethelyiség használatára, ezért nem jogosult az üzlethelyiség előtti közterület használatára sem.

A felülvizsgálni kért jogerős határozat

[6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

[7] A jogerős ítélet szerint a vendéglátóipari terasz üzemeltetése cél nem szerepel az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 54. § (4) bekezdésében, csak az alperes hozzájárulásával lett volna jogszerű a közterület használata, amelynek hiányában a közösségi együttélés alapvető szabályairól valamint ezek megsértésének és elmulasztásának jogkövetkezményeiről szóló 15/2013. (V. 31.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban: Ör.) 20. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a felperes a közösségi együttélés alapvető szabályaival ellentétes magatartást követett el. Az

elsőfokú bíróság szerint a felperes alaptalanul hivatkozott a Kúria – a felek között folyamatban volt perben hozott – Kfv.IV.37.344/2019/9. számú ítéletére, mert annak a pernek a tárgya az alperes felperes közterület-használati engedély iránti kérelmét elutasító határozata volt, nem pedig a közterület hozzájárulás nélküli használata miatt kiszabott bírságok, az eljárások során az alperes egyértelműen és kizárólagosan közhatalmi szerepkörben járt el.

A felülvizsgálati kérelem

[8] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a határozatok megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[9] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta az Ör. 20. § (1) bekezdés a) pontját, mert a rendezett bútorelhelyezés nem akadályozza az utca forgalmát, ezért magatartása sem lehet ellentétes a közösségi együttélés alapvető szabályaival. Arra is hivatkozott, hogy az Étv. 54. § (4) bekezdésének c) pontja szerinti kikapcsolódás, a szórakozás, a sporttevékenység, a szabadidő-eltöltés cél önmagában is megalapozza a közterület általa használatát. Kifejtette, hogy a Kúria Kfv.IV.37.344/2019/9. számú ítélete továbbra is érvényes tilalmat határoz meg az alperesi intézkedésekkel kapcsolatban.

[10] Felülvizsgálati kérelme befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja és b) pontja alapján kérte. Előadta, hogy az ügy érdemére kiható jogszabálysértésnek azért van különleges társadalmi jelentősége, mert a Név1 és a hozzátartozó terasz zavartalan üzemeltetéséhez közérdek fűződik. Hivatkozott továbbá arra, hogy a jogerős ítélet eltért a Kúria Kfv.IV.37.344/2019/9. számú ítéletétől.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet, és megállapította, hogy jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[12] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet, és megállapította, hogy jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
 - aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége
 - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
 - b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés
- miatt indokolt.

[14] A Kp. 117. § (4) bekezdése előírja, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[15] A Kp. 117. § (4) bekezdése azonban nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására. Ez a szabály nem azt jelenti, hogy a felülvizsgálatot kérőnek elegendő mindössze a befogadhatóság törvényi jogcímére utalnia. Annyit mindenképpen ki kell fejtenie, hogy a hivatkozott ok(ok)ból miért tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését. Így kerülhet ugyanis abba a helyzetbe a Kúria, hogy a kérelmező szempontjait értékelhesse a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról hozandó döntése körében. Ellenkező esetben a kérelmező szempontjainak figyelembevétele lehetetlen lenne, ami nyilvánvalóan nem volna összhangban a felülvizsgálati eljárás céljával, mert módot adna a jogerős határozat önkényes felülbírálatára (Kfv.VII.38.147/2021/2.). A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét önmagában nem alapozza meg, hogy a fél az alperes vagy az elsőfokú bíróság eljárását jogszabálysértőnek tartja, vagy a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet (Kfv.VII.37.357/2022/2.).

[16] A befogadásról döntő bíróság a felülvizsgálati kérelem alapján vizsgálja meg, hogy az ügyben olyan kérdés merült-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései alá tartozik.

[17] A Kúria egységes gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelem befogadásának alapvető feltétele, hogy a megjelölt jogszabálysértés kihatással legyen az ügy érdemére.

[18] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, azok alapján azonban a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[19] A felperes felülvizsgálati kérelmében nem azt mutatta be, hogy a jogerős ítélet mely megállapítása mennyiben tér el a Kúria Kfv.37.437/2011/8. számú határozatától, hanem lényegében megismételte az alperes határozatának egyes megállapításait vitató jogi érvelését. A Kúria ezzel összefüggésben rámutat, hogy a felülvizsgálati eljárásban azon felperesi hivatkozások, amelyek pusztán megismétlik a keresetben foglaltakat, nem alkalmasak az elsőfokú ítélet jogszerűségének megdöntésére (Kfv.IV.37.299/2021/5.).

[20] A Kúria a Kfv.IV.35.317/2021/12. számú ítéletében is kifejtette, hogy miként „a közigazgatási per nem a hatósági eljárás folytatása, úgy a felülvizsgálati eljárás rendeltetése és célja sem a hatósági eljárás megismétlése, de nem is másodfokú bírósági eljárás lefolytatása”. Ha a fél felülvizsgálati kérelmében a hatósági eljárásban tett nyilatkozatait, vagy éppen keresetlevelében és a közigazgatási perben korábban előadottakat ismétli meg, az nem alkalmas arra, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdésében meghatározott befogadási okokat alátámassza (Kfv.IV.37.433/2023/6.).

[21] A felperes a jogkérdés különleges súlyára, társadalmi jelentőségére hivatkozással is kérte a felülvizsgálati eljárás lefolytatását. A felvetett jogkérdés különleges súlya akkor állapítható meg, ha a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, nagy számú új típusú ügy esetén a jogegység, vagy a jogbiztonság érdekében szükséges a Kúria iránymutatása. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti (Kfv.IV.37.960/2020/2.).

[22] Mindez azt jelenti, hogy az adott ügy – illetve a bíróság által abban elfoglalt jogi álláspont – ne csak az adott ügyben érintettekre legyen kihatással közvetve, hanem az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetét illetően is irányt mutasson (Kfv.III.37.778/2020/2.). A felperes felülvizsgálati kérelméből nem volt megállapítható, hogy a perbeli ügy mikénti eldöntése az abban félként szereplőkön kívül, más jogalanyok jogi helyzetét akár közvetve befolyásolná, és nem volt azonosítható olyan kiemelt, az egyedi ügyön – a felperes saját helyzetén – túlmutató jogkérdés sem, amely a befogadást lehetővé tenné. A Kúria a felülvizsgálati kérelemmel érintett ügygel kapcsolatban maga sem látott olyan körülményt, amely a jogalanyok széles körét érinthetné, és nincs tudomása arról sem, hogy a hasonló – a közterülethasználati hozzájárulás nélküli közterülethasználat jogkövetkezményeivel kapcsolatos – ügyek nagy számban fordulnának elő. A felülvizsgálati kérelem befogadása ezért az ab) alpont alapján sem volt indokolt.

[23] A felperes felülvizsgálati kérelme befogadását arra hivatkozva is kérte, hogy álláspontja szerint a jogerős ítélet eltért a Kúria Kfv.IV.37.344/2019/9. számú határozatától.

[24] A Kp. 117. § (4) bekezdés második mondata értelmében a 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

[25] A kérelmező akkor tesz eleget a Kp. eltérés bemutatására vonatkozó követelményének, ha párhuzamot állít a jogkérdés, a jogkérdés szempontjából releváns tények, az alkalmazandó jogszabályok és az eljárás kereteit meghatározó kérelmek hasonlósága közt, azaz indokolja az ügyek összevethetőségét. Bemutatja, hogy a Kúria közzétett döntésében milyen elvi megállapítást tett, ehhez képest ugyanezen jogkérdésben milyen álláspontot fogadott el a jogerős határozatot hozó bíróság és megfogalmazza, hogy

miben látja a jogkérdésben való eltérést.

[26] A befogadást megalapozó eltérésnek a Kúriának már közzétett határozata és a támadott, a Kúria határozatával egyébként egyazonos jogerős bírósági határozat között kell fennállnia. Ebben az esetben is irányadó, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásához szükséges jogegység kérdését mindig a konkrét ügyhöz, az abból fakadó konkrét jogértelmezéshez képest kell vizsgálni. A jogegység követelményének teljesülése szempontjából ezen okra való hivatkozásnál is elsődleges feltétel az egyazonosság megléte. Nincs egyazonosság az eltérő anyagi jogi háttérű, vagy az azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kérelmet tartalmazó, illetve azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő tényállású közigazgatási ügyek és annak alapján indult bírósági jogorvoslatok között. Kérdéses az egyazonosság az azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kereseti vagy eltérő felülvizsgálati érvelés esetén is. Ha pedig nincs meg a támadott és a hivatkozott ügyek között az egyazonosság, rájuk nézve nem értelmezhető a jogegység követelménye. A felperes felülvizsgálati kérelmében állította, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Kfv.IV.37.344/2019/9. számú határozatától, azonban a felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg a Kúria határozatának azon, a Kúria jogkérdésben elfoglalt álláspontját tartalmazó részét, amelytől álláspontja szerint a felülvizsgálattal támadott határozat eltér, továbbá a támadott és a közzétett kúriai döntés közötti egyazonosságra sem utalt, és a felek azonosságán túl meg sem kísérelt a jogkérdés szempontjából releváns tények, alkalmazandó jogszabályok hasonlóságára utalva párhuzamosságot felállítani. A fentiek alapján a felülvizsgálati eljárás lefolytatása a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja sem indokolt a befogadáshoz szükséges előfeltétel - a közzétett kúriai határozat azon részének Kp. 117. § (4) bekezdése szerinti megjelölése, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér - hiányában.

[27] A Kúria mindemellett hangsúlyozza, hogy a befogadhatóság tárgyában hozandó döntésekor kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra ugyanis csak a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában kerülhetne sor.

[28] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei a fentiek alapján nem állnak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[29] A felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontjai és b) pontja alapján nem fogadható be, ha a befogadási kérelemben foglaltak nem támasztják alá a rendkívüli jogorvoslat lefolytatásának szükségességét.

Záró rész

[30] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül határozott.

[31] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[32] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. július 3.

Dr. Vítál-Eigner Beáta sk.

a tanács elnöke

Dr. Hajas Barnabás sk.

előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina sk.

bíró

Dr. Bernáthné Dr. Kádár Judit sk.

bíró

Dr. Rák-Fekete Edina sk.

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő